

عنوان مقاله:

توسعه و ارائه مدل منطقه ای برای پهنه بندی حساسیت اراضی به بیابان زایی مطالعه موردی دشت اینچه برون

محل انتشار:

دومین همایش ملی مقابله با بیابان زایی و توسعه پایدار تالاب های کویری ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فرهاد هنردوست - کارشناس ارشد مدیریت مناطق بیابانی

حمید مصطفی لو - کارشناس ارشد مرتع داری

محمد محسن ادهمی مجرد - کارشناس ارشد مرتعداری

خلاصه مقاله:

این تحقیق باهدف توسعه و ارائه یک مدل منطقه ای برای پهنه بندی حساسیت اراضی اینچه برون به بیابان زایی در مساحتی معادل 56000 هکتار در شمال استان گلستان انجام شده است. در این تحقیق براساس ساختارهای محیطی و فعالیت های انسانی حاکم بر منطقه مدلی نسبتا جامع و گام به گام با دخالت مهمترین عوامل موثر در بیابان زایی منطقه تدوین گردید بدین ترتیب که ابتدا براساس تلفیق اطلاعات مربوط به نقشه های توپوگرافی زمین شناسی عکس هوایی و بازدیدهای میدانی منطقه مورد مطالعه به 11 رخساره ژئومورفولوژیکی تفکیک گردید هر رخساره ژئومورفولوژیکی به عنوان واحد اصلی ارزیابی بیابان زایی مدنظر قرار گرفت در مرحله بعد مهمترین معیارهای موثر در بیابان زایی منطقه که شامل اقلیم زمین عمق آب زیرزمینی تخریب منابع گیاهی فرسایش بادی خاک و مدیریت منابع اراضی بودند شناسایی شدند سپس برای هر لایه یا معیار اصلی مهمترین شاخص موثر در کیفیت آن معیار به روش امتیاز دهی در هر واحد کاری مورد بررسی قرار گرفت در این روش برای برآورد خطر بیابان زایی هر یک از شاخصهای بیابان زایی براساس میزان اثر و اهمیتشان در بیابان شدن دشت اینچه برون ضریب اهمیت نسبی بین 1-2 به خود اختصاص میدهند سپس ارزش هر شاخص بیابان زایی در ضریب نسبی آن ضرب می گردد و در نهایت خطر بیابان زایی از حاصل ضرب 7 معیار بیابان زایی در واحدهای کاری برآورد گردید.

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، معیار، شاخص، رخساره ژئومورفولوژی، اینچه برون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/156495>

